

ordentlig glade ved dette Lovforslag og denne Ordning i det hele.

Jeg kan dog ikke tilbageholde et Par Ytringer, idet jeg gerne vil bede den højtærede Minister tage under Overvejelse, hvorvidt der ved Lejlighed er noget at gøre ved disse Forhold administrativt. De beredne Oversergenter have jo faaet nogle smaa islandske Heste at ride paa, men naar Føret er lidt vanskeligt, maa Rytteren staa af og lede Hesten, da den ikke er i Stand til at bære ham, hvilket vistnok noget er grundet paa, at de Heste, Korpset har faaet, ikke ere af den bedste Slags. Vi saa oppe paa Island, at hvad de islandske Heste deroppe kunde præstere, var noget, som man i Virkeligheden ikke var i Stand til at drømme om, en saadan Kraftudfoldelse og Udholdenhed viste de. Men det viser sig, at det maa være en ringere Slags, man her har faaet, og de ere slet ikke tilfredsstillende. Mange Gange er Hesten mere til Ulejlighed end til Gavn. Hvis der var noget at gøre i saa Henseende, om man kunde faa en bedre Type, en større Hest oppe fra Island, vilde det vistnok være paa sin Plads.

Der er et andet Spørgsmaal, som jeg ogsaa gerne vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa; det er, at man afskaffer Karabinen og i Stedet for lader Gendarmerne faa Pistoler eller Revolvere. Denne Karabin voldrer mange Besværigheder, naar de ved Toldstederne skulle hen og undersøge Vognene, der komme, og se, hvad de have med; saa kunne de ikke sætte Geværet fra sig, men maa beholde det, og det er mange Gange til stor Ulempe. Ligeledes naar der kommer en hel Bande Vagabonder, som ville ind i Landet, og som de skulle have drevet tilbage, er dette Vaaben mange Gange til Ulejlighed, det vilde ofte være bedre, om de havde en Revolver i Stedet for; desuden have de jo Sidevaabnet, som er tilstrækkeligt til den Tjeneste, det skal gøre. Jeg tror, de vilde være meget glade ved ikke at have denne Karabin at gaa og slæbe paa, det vilde være lettere for dem, og den er ingen Nytte til. Jeg henstiller derfor til den højtærede Ministers Overvejelse, om der med Tiden kunde være noget at gøre i saa Henseende.

I det hele skal jeg anbefale dette Lovforslag til stor Velvillie i det høje Ting, og det glæder mig, at den foregaaende ærede Taler ikke gjorde Krav paa at lade det komme i Udvalg. Jeg tror for Resten heller ikke, der er noget at gøre ved dette Forslag, det er jo rimeligt og

retfærdigt overfor dette Korps, hvad her er foreslaaet, og Korpset gør et godt og solidt Arbejde nede ved Grænsen. Hermed skal jeg anbefale Sagen til det høje Tings Velvillie.

Sonne: Det Lovforslag, vi her behandle, har, som det er nævnt, paa sin Vej gennem Rigsdagen mødt væsentlig Velvillie, som rimeligt er, hvor Talen er om et Lovforslag, der medfører en Lønforbedring for det Personale, det omfatter, og som samtidig indfører en Besparelse. Ved den tilsigtede og efter alt at dømme forsvarlige Reduktion af Personalet stilles det jo i Udsigt, at denne Lønforbedring kan gennemføres saaledes, at den samlede Udgift for Statskassen, naar Mandskabsreduktionen er foretagen, bliver mindre, end den er nu. Lovforslaget er i det andet høje Ting undergaaet enkelte Forandringer, som jeg maa anse for Forbedringer. Det ærede Medlem, som først talte, (Windfeld-Hansen) ankede egentlig kun over Lovforslagets Affattelse paa enkelte Punkter. Det var med Hensyn til Lønsatserne for Korpsets Chef og næstkommanderende. Der findes i Lovforslagets Motiver en udførlig Redegørelse for disse Lønsatser. Det fremgaar deraf, at ved Lovforslagets nuværende Affattelse vil den øjeblikkelige Lønfrengang for disse blive henholdsvis 305 Kr. og 250 Kr., og det udtales endvidere, at Begyndelsesgagen for Chefen, der jo ordinært er en Ritmester af Rytteriet, vil være højeste Kaptajns-gage, stigende til yngste Oberstløjtnants-gage, medens næstkommanderende, der, efter hvad der oplyses, som Regel vil blive tagen blandt Hærens Premierløjtnanter, begynder med en Gage, der svarer til en 300 Kr. højere Løn end ældste Premierløjtnants-gage og stiger til 400 Kr. højere end yngste Kaptajns-gage. Det er meget muligt, at man under Hensyn til den Tjeneste, der kræves af disse Officerer, ikke just kan betegne disse Lønsatser som rundelige, men de forekomme mig dog, alt vel overvejet, at kunne betegnes som i hvert Fald ret rimelige og forsvarlige. Under de Omstændigheder maa jeg, ligesom det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds (Windfeld-Hansen) og det ærede Medlem, der sidst talte, (Johansen), anse det for rigtigt ogsaa paa dette Punkt at lade det bero ved Lovforslagets nuværende Affattelse. I det hele taget skal jeg resumere mine korte Betragtninger vedrørende dette Forslag derhen, at mine Partifæller og jeg stille os meget velvilligt overfor Forsla-